

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.6.2002
KOM(2002) 313 endelig

2000/0326 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af en fond for erstatning for olieforurening i europæiske farvande og dertil knyttede foranstaltninger

(forelagt af Kommissionen i henhold til traktatens artikel 250, stk. 2)

BEGRUNDELSE

Europa-Parlamentet godkendte på sit plenarmøde den 14. juni 2001 Kommissionens forslag om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en fond for erstatning for olieforurening i europæiske farvande og dertil knyttede foranstaltninger¹ med forbehold af en række ændringsforslag. Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget støttede i deres udtalelser forslaget².

Europa-Parlamentet støtter Kommissionens initiativ med henblik på at etablere en fond til at forbedre erstatning til ofre for olieforurening i europæiske vande og at pålægge personer, som har forårsaget eller bidraget til skaden ved grov uagtsomhed bøder. Kommissionen kan tilslutte sig en række ændringsforslag, som tydeliggør teksten, forordningens anvendelsesområde, eller som udgør redaktionelle forbedringer. Mange ændringsforslag udgør også en nyttig udbygning af teksten. Dette vedrører tydeliggørelse af COPE-fondens art og aktiviteter, dens forbindelse til IOPC-fonden, mulighederne for at yde forskudsbetaling og forberedelse af en rapport om udviklingerne inden for erstatningsansvar på havet og erstatning på internationalt niveau.

Kommissionen kan dog ikke acceptere:

- De ændringsforslag der søger at udvide COPE-fondens anvendelsesområde til at omfatte andre former for forurening end olieforurening fra tankskibe. En forbedring af erstatningsordningen vedrørende forurening forårsaget af farlige og giftige stoffer er i sig selv et mål, som Kommissionen støtter, men den mener, at nærværende forordning ikke er hensigtsmæssig i denne forbindelse. Formålet med COPE-fonden er at skabe endnu et erstatningsplan i tilgift til den eksisterende internationale erstatningsordning, og således sikre erstatning for kostbare ulykker i EU's vande. Den supplerer og bygger på den internationale ordning ved at skabe et tredje niveau, som er nært forbundet med de to eksisterende niveauer (CLC og IOPC fonden). Da den internationale ordning kun dækker forurening fra olietankskibe må COPE-fonden også gøre dette. Da der ikke foreligger en international ordning for bunkerolie og andre farlige stoffer, f.eks. kemiske stoffer, er det ikke muligt at opbygge et lignende system for denne type forurening. Kommissionen er dog enig i, at der er behov for så hurtigt som muligt at skabe en ordning, der sikrer ordentlig erstatning for havforurening, der skyldes andre stoffer end olie.
- De ændringsforslag, der sigter på at pålægge rederne en forpligtelse til at betale en del af erstatningen. Disse ændringsforslag rejser problemer forbundet med international ret. Den eksisterende internationale retlige ordning (CLC-konventionen) tillader ikke, at rederen pålægges yderligere erstatningskrav. Kommissionen kan tilslutte sig målet på længere sigt, dvs. at rederne bør yde et større bidrag til betalingen, navnlig hvis ulykken skyldes grov forsømmelighed (Kommissionen har foreslået at behandle dette spørgsmål ved revision af det internationale system), men at kræve, at rederne skal deltage i skadeserstatningen er i konflikt med de internationale bestemmelser på nuværende tidspunkt. Kommissionens forslag indeholder en bøde, som pålægges enhver part, der har forårsaget eller bidraget til ulykken ved grov forsømmelighed med henblik på at gøre rederne mere ansvarsbevidste og gøre det muligt at pålægge dem bøder ved forsømmelighed.
- De ændringsforslag, der sigter på at øge deltagelse og rolle for de lokale repræsentanter for den forurenede region i COPE-fondudvalgets procedurer, idet dette er et forvaltningsudvalg i henhold til afgørelse 1999/468/EF. Der er ikke i afgørelsen om et forvaltningsudvalg taget

¹ KOM(2000) 802endelig – 2000/0326 (COD) af 6. december 2000.

² EFT C , , s. og EFT C , , s. .

højde for rådgivende personer eller høring af personer, der ikke er medlem af udvalget, idet dette udvalg udelukkende består af medlemsstaternes repræsentanter. I betragtning af udvalgets opgaver, som omfatter deltagelse i beslutningstræfningsprocessen om spørgsmål, med betydelig retlige og økonomiske konsekvenser, er det vigtigt, at man følger veletablerede procedurer med et solidt grundlag i fællesskabsret.

- Ændringsforslag, der sigter på at udvide erstatning for miljøskader. Det er Kommissionens opfattelse, at den internationale ordning (og således COPE-fonden) skal ændres for at udvide dækningsområdet for miljøskader. To forskellige definitioner i den internationale ordning og i COPE-fonden, som skal supplere førstnævnte, medfører alvorlige praktiske og retlige komplikationer. Der kræves også betydelige ressourcer, hvis COPE-fonden skal vurdere erstatningskravenes gyldighed, og der er behov for detaljerede retningslinjer for de former for miljøskader, der skal erstattes og hvorledes. COPE-fonden er ikke egnet til at udføre sådanne opgaver. Det, det drejer sig om, er at forbedre erstatning for miljøskader i lyset af sammenlignelige ordninger, der etableres under fællesskabsret ved hjælp af ændringer til den internationale ordning og således også COPE-fonden.
- Det ændringsforslag, der går ud på at begrænse indsamling af midler til COPE-fonden fra et år til seks måneder. Tanken bag dette er, at det medvirker til at fremskynde erstatning. Kommissionen mener dog ikke at ændringsforslaget kan få denne virkning. Et erstatningskrav kan ikke imødekommes, før det er vurderet, og et krav kan ikke vurderes, før det er indgivet. Skadelidte har normalt behov for et vist tidsrum, før de kan evaluere deres tab. I betragtning af den tid, der er påkrævet hertil, mener Kommissionen, at en tidsfrist på et år er tilstrækkelig, og endog meget streng sammenlignet med den internationale ordning. Den begrænsede merværdi af dette ændringsforslag må også vurderes i lyset af de vanskeligheder, modtagere af olie har med at stille potentielt store beløb til rådighed med kort varsel.
- Det ændringsforslag, der definerer udtrykket "bunkerolie". Udtrykket "bunkerolie" anvendes ikke i forordningen, og en sådan definition er derfor unødvendig.

Kommissionen ændrer derfor sit forslag i overensstemmelse med traktatens artikel 250, stk. 2.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af en fond for erstatning for olieforurening i europæiske farvande og dertil knyttede foranstaltninger

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2 og artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen³,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁴,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁵,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 152⁶, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er behov for at sikre, at der ydes **en så omfattende og passende erstatning som muligt** til personer **eller organisationer**, der **direkte eller indirekte** lider skade forårsaget for forurening hidrørende fra olie, der udflyder eller udtømmes fra olietankskibe i europæiske farvande.
- (2) Den internationale ordning for erstatningsansvar for olieforurening fra skibe, som fastlagt ved den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening fra 1992 og den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening fra 1971, senest ændret ved 1992-protokollen hertil, yder visse væsentlige garantier i så henseende.
- (3) Den maksimale erstatning, der ydes gennem den internationale ordning, anses for at være utilstrækkelig til fuldt ud at kunne dække omkostningerne ved potentielle olietankskibshændelser i Europa.
- (4) Et første skridt i retning af at forbedre beskyttelsen af skadelidte i tilfælde af olieudslip i Europa vil være at indføre en væsentlig forhøjelse af det maksimale erstatningsbeløb, der er til rådighed for sådanne udslip. **Dette kan gøres ved at supplere den eksisterende internationale ordning ved at oprette en international supplerende fond. Indtil en sådan international fond er fuldt operationel i alle berørte EU-**

³ EFT C , , s. .

⁴ EFT C , , s. .

⁵ EFT C , , s. .

⁶ EFT C , , s. .

medlemsstater og giver tilstrækkelig beskyttelse for ulykker, der forekommer i EU-vande, oprettes en europæisk fond. ~~Det kan gøres, ved at den internationale ordning suppleres gennem oprettelse af en europæisk fond, som yder erstatning til skadelidte, som ikke har kunnet opnå fuld erstatnings i henhold til den internationale erstatningsordning, fordi det samlede beløb for anerkendte krav overstiger det erstatningsbeløb, der er til rådighed efter fondskonventionen.~~

- (5) En europæisk fond for erstatning for olieforurening bør bygge på de samme regler, principper og procedurer som IOPC-fonden, så der ikke opstår usikkerhed for skadelidte, der ansøger om erstatning, og der undgås ineffektivitet eller gentagelse af arbejdet inden for IOPC-fonden.
- (6) På baggrund af princippet om, at "forureneren betaler", bør udgifterne ved olieudslip bæres af det erhverv, der er involveret i transport af olie ad søvejen.
- (7) Harmoniserede fælles foranstaltninger med henblik på at yde supplerende erstatning for europæiske olieudslip vil betyde en fordeling af udgifterne ved sådanne olieudslip på alle medlemsstater, ~~der er kyststater.~~
- (8) En erstatningsfond (COPE-fonden), der omfatter hele Fællesskabet, og så bygger på den eksisterende internationale ordning, er **på nuværende tidspunkt** den mest effektive måde, hvorpå disse mål kan nås.
- (9) COPE-fonden skal have mulighed for at tilbagekræve sine udgifter fra de parter, der er indblandet i olieforureningshændelser, i det omfang, dette er tilladt efter international lovgivning.
- (10) Da de for gennemførelsen af nærværende forordning nødvendige foranstaltninger er forvaltningsforanstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁷, bør de vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse. **Kommissionen vil, når tiden er inde, undersøge mulighederne for at overdrage den daglige drift af COPE-fonden til det europæiske søfartsikkerhedsagentur, når det oprettes ved forordning/EF/XXXX**
- (11) Da en passende erstatning til skadelidte ved olieudslip ikke nødvendigvis er et tilstrækkeligt afskrækkende middel til at få individuelle operatører inden for olietransport ad søvejen til at handle fornuftigt, er der behov for en særskilt bestemmelse om en finansiell sanktion, som idømmes enhver person, som ved en handling eller undladelse, som kan henføres til den pågældende som forsætlig eller groft uagtsom, har bidraget til en hændelse.
- (12) På baggrund af subsidiaritetsprincippet er Europa-Parlamentets og Rådets forordning det bedst egnede retsinstrument, da den er bindende i alle enkeltheder og gælder direkte i alle medlemsstater, og derfor mindsker risikoen for, at dette instrument anvendes forskelligt i medlemsstaterne.
- (13) Samtidig med de foranstaltninger, der er indeholdt i denne forordning, bør der foretages en revision af den eksisterende internationale erstatningsansvarsordning for

⁷ EFT L 184, 17.7.1999, s. 23.

olieforurening, så der skabes en tættere forbindelse mellem de i olietransport ad søvejen involverede parter ansvar og handlinger og deres erstatningsansvar. I særdeleshed bør skibsejerens erstatningsansvar være ubegrænset, hvis det godtgøres, at forureningsskaden skyldtes grov uagtsomhed fra dennes side, og erstatningsordningen skulle ikke udtrykkeligt beskytte en række andre nøglepersoner, der er beskæftiget med søtransport, og erstatningen for skaden på miljøet som sådan bør revideres og udvides på baggrund af tilsvarende erstatningsordninger, der er gennemført i henhold til fællesskabslovgivningen; **desuden skal der gøres fremskridt hen mod en ansvars- og erstatningsordning for skader i forbindelse med transport af skadelig og farlige stoffer.**

(13a) Denne forordning bør ændres i lyset af ændringer til den tilgrundlæggende internationale erstatningsordning for olieforurening for at undgå uoverensstemmelser mellem de to ordninger.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Mål

Formålet med denne forordning er at sikre en passende erstatning for forureningskader i EU-farvande som følge af olietransport ad søvejen ved på fællesskabsplan at supplere den eksisterende internationale erstatningsansvarsordning og indføre en finansiel sanktion, der skal pålægges enhver person, som er blevet kendt skyldig i at have bidraget til en olieforureningshændelse ved en handling eller undladelse, som kan henføres til den pågældende som forsætlig eller groft uagtsom.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse:

1. på forureningsskade, som er indtruffet:
 - (a) på en medlemsstats territorium, herunder søterritoriet, og
 - (b) inden for en kontraherende stats eksklusive økonomiske zone oprettet i overensstemmelse med international lovgivning eller, hvis en kontraherende stat ikke har oprettet en sådan zone, på et område fastlagt af staten i overensstemmelse med international lovgivning, hvilket områder ligger udover eller grænser op til denne stats søterritorium, og ikke strækker sig længere end 200 sømil fra de basislinjer, hvorfra bredden af den søterritorium måles;
2. forebyggende forholdsregler, hvor de end tages, for at forhindre eller formindske sådan skade.

Artikel 3 **Definitioner**

I denne forordning anvendes følgende definitioner:

1. "Ansvarskonventionen": den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening 1992.
2. "Fondskonventionen": den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1971, med de ændringer, der fulgte af 1992-protokollen hertil.
3. "Olie": enhver bestandig mineralsk olie, der indeholder kulhydrat, såsom råolie, brændselsolie, tung dieselolie og smørelie, hvad enten den medtages om bord i skibet som last eller i skibets brændselstank.
4. "Afgiftspligtig olie": råolie og brændselsolie således som defineret under a) og b) nedenfor:
 - (a) "Råolie": enhver blanding af flydende kulhydrater, der forekommer i naturlig tilstand i jorden, uanset om den er behandlet med henblik på at gøre den egnet til transport. Udtrykket omfatter også råolier, hvorfra visse destillationsprodukter er blevet fjernet (undertiden benævnt "topped crudes") eller hvortil visse destillationsprodukter er blevet tilsat (undertiden benævnt "spiked crudes" eller "reconstituted crudes").
 - (b) "Brændselsolie": tunge destillater eller rester af råolie eller blandinger af sådanne produkter bestemt til brug som brændsel med henblik på frembringelse af varme eller kraft og af en kvalitet svarende til "American Society for Testing and Materials' Specification for Number Four Fuel Oil (Designation D 396-69)", eller tungere.
5. "Ton": når det anvendes i forbindelse med olie, en metrisk ton.
6. "Terminal": ethvert anlæg for oplagring af olie i bulk, som kan modtage olie, der er transporteret ad søvejen, herunder enhver ikke land-baseret installation, der er forbundet med et sådant anlæg.
7. "Hændelse": enhver begivenhed eller række af begivenheder, som har samme oprindelse, og som forårsager forureningsskade eller fremkalder alvorlig og overhængende fare for at forårsage en sådan skade. Hvor en hændelse består af en række af begivenheder, skal den anses for at være indtruffet på tidspunktet for den første af disse begivenheder.
8. "Person": enhver fysisk person eller sammenslutning af personer eller enhver juridisk person på det offentligtretlige eller privatretlige område, herunder medregnet en stat og dens politiske underafdelinger.
9. "IOPC-fond": den fond, der er oprettet ved fondskonventionen.

Artikel 4

Oprettelse af en fond for erstatning for olieforurening i europæiske farvande

Hermed oprettes en fond for erstatning for olieforurening i europæiske farvande, i det følgende betegnet "COPE-fonden". Den skal have følgende formål:

- (a) at yde erstatning for forureningsskade i det omfang den beskyttelse, som gives ved ansvarskonventionen og fondskonventionen, er utilstrækkelig og
- (b) at virke for de beslægtede formål, som er anført i denne forordning.

Artikel 5

Erstatning

1. COPE-fonden skal yde erstatning til enhver person, der er berettiget til erstatning for forureningsskade i henhold til fondskonventionen, såfremt den pågældende ikke har kunnet opnå fuld eller passende erstatning for skaden i henhold til denne konvention, på grund af at summen af de anerkendte krav overstiger det samlede til rådighed værende erstatningsbeløb i henhold til fondskonventionen.
2. Bedømmelsen af, hvorvidt en person er berettiget til erstatning i henhold til fondskonventionen, afgøres efter bestemmelserne i fondskonventionen og udføres i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt deri.
3. COPE-fonden udbetaler først erstatning, når Kommissionen har godkendt den i stk. 2 nævnte relevante bedømmelse, idet den handler i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2.
4. Uanset stk. 1 og 2 kan Kommissionen beslutte, at den ikke vil udbetale erstatning til ejeren, lederen eller driftslederen af det skib, der er indblandet i hændelsen eller til deres repræsentanter. Tilsvarende kan Kommissionen beslutte, at den ikke vil udbetale erstatning til enhver person, der er i et kontraktligt forhold med transportøren i forbindelse med den transport, hvor hændelsen indtraf eller enhver anden person, som direkte eller indirekte er involveret i den pågældende transport. Kommissionen, der handler i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, fastsætter, hvilke fordringshavere der eventuelt falder ind under disse kategorier og træffer tilsvarende beslutning.
5. Det samlede erstatningsbeløb, som COPE-fonden skal udbetale for hver enkelt hændelse, begrænses således, at summen af dette beløb og det erstatningsbeløb, som faktisk er betalt i henhold til ansvarskonventionen og fondskonventionen for forureningsskade inden for denne forordnings anvendelsesområde, ikke overstiger 1 mia. EUR.
6. Såfremt summen af de anerkendte krav overstiger det samlede erstatningsbeløb, som skal betales ifølge stk. 5, skal det til rådighed værende beløb fordeles på en sådan måde, at forholdet mellem hvert anerkendt krav og det erstatningsbeløb, som fordringshaver faktisk modtager i henhold til denne forordning, skal være det samme for alle fordringshavere.

6 a. COPE-fonden skal have mulighed for at foretage forskudsbetalinger til skadelidte inden for en frist på seks måneder, efter at kravet er blevet godkendt i henhold til stk. 2, se dog artikel 6.

Artikel 6

Afgifter for modtagere af olie

1. Enhver person, som modtager afgiftspligtig olie i årlige mængder, der tilsammen overstiger 150 000 tons, der har været transporteret til søs til havne eller terminaler på en medlemsstats område, og som skal betale afgift til IOPC-fonden, skal betale afgift til COPE-fonden.
2. Afgifterne opkræves kun efter en hændelse, der hører under denne forordnings anvendelsesområde, og som overstiger eller truer med at overstige IOPC-fondens maksimale erstatningsgrænser. Kommissionen træffer afgørelse om det samlede afgiftsbeløb, der skal opkræves for hver af sådanne hændelser i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2. På grundlag af denne afgørelse beregner Kommissionen for hver af de i stk. 1 omhandlede personer den pågældendes afgiftsbeløb på grundlag af et fast beløb pr. ton afgiftspligtig olie, som disse personer har modtaget.
3. De i stk. 2 omhandlede beløb fremkommer ved at dividere det samlede afgiftsbeløb, som kræves, med den samlede mængde af afgiftspligtig olie, der er modtaget i alle de medlemsstater i det pågældende år.
4. Enhver medlemsstat skal sørge for, at enhver person, der modtager afgiftspligtig olie inden for dens område i sådanne mængder, at han er afgiftspligtig til COPE-fonden, bliver optaget på en liste, der oprettes og holdes a jour af Kommissionen i overensstemmelse med nedenstående bestemmelser i denne artikel.
5. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen navn og adresse på enhver person, som i denne stat er afgiftspligtig til COPE-fonden i henhold til denne artikel såvel som oplysninger om de mængder af afgiftspligtig olie, der i det forudgående kalenderår er modtaget af hver sådan person.
6. Ved afgørelse af, hvilke personer der på et givet tidspunkt er afgiftspligtige til COPE-fonden og, i påkommende tilfælde, ved fastsættelsen af de mængder olie, der skal medtages i beregningen for hver sådan person ved beregningen af afgiftens størrelse, skal de på listen optagne oplysninger anses som rigtige, indtil andet bevises.
7. Afgifterne indbetales til ~~Kommissionen~~ **COPE-fonden**, og opkrævningen skal være fuldstændig afsluttet senest et år efter, at Kommissionen har besluttet at opkræve afgifterne.
8. De afgifter, der henvises til i denne artikel, skal udelukkende anvendes til erstatning for forureningsskade som anført i artikel 5.
9. Et eventuelt overskydende afgiftsbeløb, som er opkrævet for en særlig hændelse, og som ikke er blevet anvendt til erstatning for skade i forbindelse med den pågældende hændelse eller ethvert umiddelbart relateret formål, skal returneres til den person, som betalte afgiften, senest seks måneder efter afslutningen af erstatningsbehandlingen af den pågældende hændelse.

10. Hvis en medlemsstat ikke opfylder sine forpligtelser over for COPE-fonden, og dette medfører et økonomisk tab for COPE-fonden, skal den pågældende medlemsstat erstatte COPE-fonden dette tab.
11. **COPE-fondens finansielle ansvar i forbindelse med en given hændelse er begrænset til de bidrag, de er indsamlet og modtaget i forbindelse med den pågældende hændelse i overensstemmelse med denne artikel.**

Artikel 7

Indtræden i rettigheder

COPE-fonden indtræder med hensyn til ethvert erstatningsbeløb, som fonden har betalt i henhold til artikel 5, i de rettigheder, som den person, der således har modtaget erstatning, måtte have ifølge ansvarskonventionen eller fondskonventionen.

Artikel 8

Repræsentation og administration af COPE-fonden

1. Kommissionen er repræsentant for COPE-fonden. I denne forbindelse udfører den de opgaver, der er fastlagt i denne forordning eller som på anden måde er nødvendige, for at COPE-fonden kan virke og fungere korrekt.
2. Følgende beslutninger i forbindelse med COPE-fondens virksomhed træffes af Kommissionen, der handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 9, stk. 2:
 - a. fastsættelse af de afgifter, der skal opkræves i henhold til artikel 6;
 - b. godkendelse af den endelig betaling af krav i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3 og beslutningstagning vedrørende fordelingen blandt fordringshavere af det til rådighed værende erstatningsbeløb i henhold til artikel 5, stk. 6;
 - c. afgørelse om udbetaling til fordringshavere, som anført i artikel 5, stk. 4, og
 - d. fastsættelse af de vilkår og betingelser, hvorpå der skal foretages midlertidige udbetalinger vedrørende krav med henblik på at sikre, at skadelidte får udbetalt erstatning så hurtigt som muligt.

Artikel 9

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et COPE-fondsudvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forvaltningsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og artikel 8.

Det i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på en måned.

- 2 a. Kommissionen indsender en årsrapport om sine aktiviteter til Rådet og Europa-Parlamentet.**

Artikel 9 a
Samarbejde med IOPC-fonden

COPE-fonden skal i nært samarbejde med IOPC-fonden etablere klare administrative regler for samarbejdet mellem de to fonde. Disse regler bygger på principperne om gennemsigtighed, effektivitet og omkostningseffektivitet.

Artikel 10
Sanktioner

1. Medlemsstaterne skal fastlægge et system med finansielle sanktioner, som idømmes enhver person, som ved en domstol er blevet kendt skyldig i ved en handling eller undladelse, som kan henføres til den pågældende som forsætlig eller groft uagtsom, at have bidraget til en hændelse, der har forårsaget eller har truet med at forårsage olieforurening i et område, der er nævnt i artikel 2, stk.1.
2. De i stk. 1 nævnte sanktioner berører ikke de berørte parter privatretlige ansvar, som anført i denne forordning eller andetsteds og er uden forbindelse med den skade, som hændelsen har forårsaget. De fastsættes på et tilstrækkeligt højt niveau til at få personen til at afholde sig fra at begå eller fortsætte med at begå en overtrædelse.
3. Der kan ikke tegnes forsikring med de i stk. 1 nævnte sanktioner.
4. Den tiltalte skal have ret til at appellere de i stk. 1 nævnte sanktioner.

Artikel 10 a
Evaluering

1. Kommissionen forelægger senest tre år efter denne forordnings ikrafttrædelse en beretning om situationen på internationalt plan med henblik på at forbedre den internationale ansvars- og erstatningsordning. Beretningen vurderer særlig fremskridt, hvad angår:
 - a. en udvidelse af skibsejerens ansvar inden for rammerne af ansvarskonventionen
 - b. fjernelse fra artikel III.4.c i ansvarskonventionen af forbud mod erstatningskrav for forureningsskade mod skibets befragter, leder eller driftsleder
 - c. en forhøjelse af erstatningsbeløbene under IOPC-fonden
 - d. en udvidelse af erstatninger for miljøskade efter samme mønster som lignende erstatningsordninger inden for fællesskabslovgivningen
 - e. iværksættelse af effektive ansvars- og erstatningsordninger for forureningsskader, som ikke er omfattet af den eksisterende ordning, bl.a. skader, der skyldes andre farlige og skadelige stoffer end olie og skader, der forårsages af olie, der bruges til drift eller fremdrift af skibe, uafhængig af skibets type eller størrelse.

2. Hvis Kommissionen konkluderer, at der ikke er sket væsentlige forbedringer, for så vidt angår stk. 1, forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til fællesskabsbestemmelser med henblik på indførelse af en europæisk ansvars- og erstatningsordning for havforurening.

Artikel 11
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den anvendes fra den [12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand